

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รังสิต โดยใช่วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจากการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน และมีคะแนน 30 คะแนนผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test
ก่อนเรียน	14.43	2.18	-32.25
หลังเรียน	23.93	2.20	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเท่ากับ 23.93 คะแนน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เท่ากับ 14.43 ดังนั้นแสดงว่าความสามารถผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสูง

กว่าก่อนการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

ตารางที่ 4 แสดงผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

หัวข้อ	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล	ลำดับ
บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง	4.7	0.45	มากที่สุด	1
การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	4.4	0.56	มาก	4
มีโอกาสดำเนินชมความสำเร็จและเห็นคุณค่าในตัวเอง	4.5	0.51	มากที่สุด	3
มีความรู้และเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบทเรียนได้ดีขึ้น	4.2	0.66	มาก	10
มีการเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล	4.6	0.50	มากที่สุด	2
ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.4	0.68	มาก	5
สามารถนำความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบทเรียนไปประยุกต์ใช้	4.4	0.62	มาก	6
เปิดโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	4.3	0.61	มาก	9
กระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน	4.4	0.71	มาก	7
มีความมั่นใจในเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์มากขึ้น	4.4	0.68	มาก	8
	4.43	0.60	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมประกอบการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.44) และข้อที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจ 3 ลำดับแรก คือ 1. บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง 2. มีการเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล 3. มีโอกาสดำเนินชมความสำเร็จและเห็นคุณค่าในตัวเอง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.7, 4.6 และ 4.5 ตามลำดับ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45, 0.50 และ 0.51 ตามลำดับ